

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Kumprechtem ve věci žalobce: **R. Z.**, nar. ..., bytem U C. 1161, L., proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2015, č. j. 19160/DS/2015/GL, **t a k t o :**

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaným rozhodnutím ze dne 17. 7. 2015, č. j. 19160/DS/2015/GL, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 8. 4. 2015, zn. P/414/2015/OS1/DvP MMHK/066103/2015, a to jako opožděné podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“). Podle uvedeného prvoinstančního správního rozhodnutí se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalovaný odůvodnil žalobou napadené rozhodnutí následujícím způsobem:

„Odvolací orgán nejprve přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání je podáno opožděně. Proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové, zn. P/414/2015/OS1/DvP MMHK/066103/2015, ze dne 08.04.2015 (doručeno dne 21.04.2015, v právní moci dne 07.05.2015) podal odvolatel odvolání u věcně a místně příslušného

správního orgánu až dne 15.05.2015. Napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 07.05.2015.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, nezapočítává se do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin; v pochybnostech se za počátek lhůty považuje den následující po dni, o němž je jisto, že skutečnost rozhodující pro počátek běhu lhůty již nastala. Dále dle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu **je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně**; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

Napadené rozhodnutí bylo doručováno prostřednictvím doručovatele poštovních zásilek. Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 21.04.2015. Poslední den pro podání odvolání proti napadenému rozhodnutí byl tedy den 06.05.2015.

Odvolatel byl řádným způsobem poučen, že proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho oznámení (doručeno odvolateli dne 21.04.2015), ke Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje v Hradci Králové, a to **podáním u správního orgánu, který rozhodnutí vydal**, přesto odvolatel svým podáním dne 06.05.2015 u doručovatele poštovních služeb doručoval odvolání ke Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje v Hradci Králové (doručeno dne 13.05.2015). Podání (odvolání) bylo odvolatelem u správního orgánu vyššího stupně učiněno až dne 13.05.2015, tedy po marném uplynutí lhůty pro podání odvolání.

Odvolatelem podané odvolání následně bylo věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, tedy Magistrátu města Hradec Králové, doručeno až dne 15.05.2015, tedy opožděně a napadené rozhodnutí bylo již v právní moci (v právní moci dne 07.05.2015).

Odvolací orgán s ohledem na výše uvedené dodává, že odvolatel jako účastník předmětného řízení nijak neprokázal, jaké vážné důvody mu bránily v tom, aby podání učinil u správního orgánu věcně a místně příslušného (Magistrát města Hradec Králové). Dále odvolatel v poslední den lhůty ani neučinil podání u správního orgánu vyššího stupně (Krajský úřad Královéhradeckého kraje).

V souladu s ustanovením § 92 odst. 1 správního řádu **odvolací správní orgán opožděné odvolání z formálních důvodů zamítl, aniž by napadené rozhodnutí meritorně posuzoval** postupem podle § 89 odst. 2 správního řádu.“

Žalobce napadl žalované rozhodnutí včas podanou žalobou.

I. Obsah žaloby

Žalobce předně namítal, že žalovaný nevycházel při svých úvahách z Poučení účastníků v prvoinstančním správním rozhodnutí, podle něhož lze podat odvolání „...podáním u správního orgánu, který rozhodnutí vydal“. V tomto Poučení účastníků je uvedeno podáním u zdejšího správního orgánu. Není zde ani odkaz na § 86 odst. 1 správního řádu, který explicitně uvádí, že odvolání se podává u správního orgánu, který rozhodnutí vydal!“ V takto formulovaném poučení spatřoval žalobce záměr, aby skutečně podal odvolání u krajského úřadu (žalovaného), když v něm není uveden § 86 odst. 1 správního řádu a naopak je v něm použit zavádějící termín zdejšího správního orgánu.

Žalobce pokračoval, že z těchto důvodů poslal odvolání na adresu Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, a to bez ohledu na to, co mu bylo napsáno a předloženo jeho právním zástupcem, kterého požádal o vyhotovení odvolání. To však sám odeslal, přičemž vycházel z obsahu poučení o právu podat odvolání. Žalobce si pojem „podáním u zdejšího správního orgánu“ vykládal tak, že je tímto orgánem právě krajský úřad, neboť první část věty poučení hovoří o tom, že se lze odvolat do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí ke Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, že tedy právě krajský úřad je tímto zdejším správním orgánem. Poučení účastníků o možnosti odvolat se proti rozhodnutí měl za neúplné a v rozporu s § 86 odst. 1 správního řádu. Pokud by bylo toto zákonné ustanovení respektováno, nepochybně by zaslal odvolání na adresu Magistrátu města Hradec Králové.

Ohledně výkladu daného poučení účastníků řízení se žalobce obrátil rovněž na Ústav pro jazyk český Akademie věd ČR. Podle něho text poučení neříká, ke kterému ze správních orgánů, nacházejících se na území Královéhradeckého kraje, má být odvolání zasláno, neboť slovo „zdejší ve spojení správní orgán říká, že odvolání má být podáno u správního orgánu, jenž leží na území královéhradeckého kraje, ale z pohledu žalobce, který žije v Liberci, je zmiňovaný orgán vlastně tamější, zdejší je jen pro pisatele pobývajícího v Královéhradeckém kraji.“

Žalobce uzavřel s tím, že podal odvolání včas a vzhledem k tomu měla být věc meritorně přezkoumána alespoň z jednoho z následujících důvodů. S ohledem na neúplné a nesprávné poučení bylo na místě jednak je opravit opravným usnesením dle § 70 správního řádu, přičemž od jeho doručení by žalobci běžela odvolací 15-ti denní lhůta. A dále, s ohledem na neúplné a nesprávné poučení (viz výše), bylo právem žalobce podat odvolání do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí (viz § 83 odst. 2 správního řádu).

Krom toho žalobce zmiňoval další procesní i věcná pochybení prvoinstančního správního orgánu, v jím vedeném nalézacím řízení, zejména nedostatečně zjištěný skutkový stav věci, ta však byla pro rozhodnutí krajského soudu irelevantní. Pro výsledek přezkumného soudního řízení totiž byla rozhodující pouze otázka včasnosti podání odvolání, nic více. V případě jejího kladného zjištění by musela být věc, včetně uvedených námitek (nepřijetí omluvy z jednání o přestupku a další),

projednána v úrovni orgánů veřejné správy, jejichž činnost správní soudy nahrazovat nemohou.

Vzhledem k výše uvedenému žalobce navrhoval žalované rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu jednání.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 12. 10. 2015. Odvolal se v něm plně na obsah odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Vyjádřil přesvědčení, že žalobce byl řádným způsobem poučen o možnosti podat proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí odvolání. Žalobce svým podáním ze dne 6. 5. 2015 u doručovatele poštovních služeb doručoval odvolání ke Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje v Hradci Králové, kterému bylo doručeno dne 13. 5. 2015, tedy po marném uplynutí lhůty pro podání odvolání. Žalobcem podané odvolání bylo následně postoupeno věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, tedy Magistrátu města Hradec Králové, který je obdržel dne 15. 5. 2015, tedy rovněž v době, kdy bylo napadené rozhodnutí v právní moci.

Žalobce, jako účastník předmětného přestupkového řízení, nijak neprokázal, že by mu vážné důvody bránily v tom, aby podání učinil u správního orgánu věcně a místně příslušného (Magistrátu města Hradec Králové).

Vzhledem k uvedeným skutečnostem žalovaný navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

III. Jednání krajského soudu

Krajský soud projednal žalobu dne 12. 7. 2016, a to za účasti pouze žalobce, když žalovaný svoji neúčast na jednání předem omluvil a netrval na své účasti při něm. Žalobce zdůraznil, že má postup prvoinstančního správního orgánu vůči své osobě za účelový, s cílem znemožnit mu uplatnění příslušných procesních práv. Toto své přesvědčení dovozoval jednak ze skutečnosti, že nebylo dbáno jeho omluvy ze zdravotních důvodů (zánět slinivky), takže se nemohl k věci před rozhodnutím vyjádřit a dále poukazoval na rozdílnost poučení, a to jednak v příkazu ze dne 17. 2. 2015, v jehož poučení je řádně uvedeno, že odpor proti němu se podává u správního orgánu, který jej vydal, a tomuto orgánu také žalobce odpor podal prostřednictvím pošty na jeho adresu, kdežto v rozhodnutí, jehož se žaloba týká, se v poučení o odvolání uvádí, že „proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje podáním u zdejšího správního orgánu...“

Takovéto poučení má žalobce za rozporné se správním řádem, neboť v něm chybí označení správního orgánu, u kterého se odvolání podává. Právě proto také žalobce nevěděl, kam jej má přesně zaslat. Poukazoval přitom na stanovisko Ústavu pro jazyk český Akademie věd České republiky ze dne 28. 7. 2015, jemuž položil řadu otázek v souvislosti s přesvědčivostí poučení o opravném prostředku, jak je uvedeno v prvoinstančním správním rozhodnutí. Toto stanovisko předložil soudu

v originále, který si z něj udělal fotokopii, kterou založil do soudního spisu. Žalovaný podle žalobce překroutil obsah poučení prvoinstančního rozhodnutí, když na straně druhé dole žalovaného rozhodnutí uvádí, že odvolatel byl řádným způsobem poučen, v jaké lhůtě lze odvolání podat, a to „podáním u správního orgánu, který rozhodnutí vydal“, což ale neodpovídá skutečnosti. Žalovaný tak odůvodnil podle žalobce opožděnost podaného odvolání nepřipadnými argumenty.

Žalobce dále jako novum uvedl, že odvolání odeslal poštou dne 6. 5. 2015, přičemž na obálce za adresáta sice označil žalovaného, tedy Krajský úřad Královéhradeckého kraje, ovšem pod ním neuvedl adresu jeho sídla, nýbrž adresu Magistrátu města Hradec Králové – Československé armády 408, Hradec Králové 2. Z uvedeného dovozoval, že odvolání muselo být doručeno nejprve Magistrátu města Hradec Králové, který je přeposlal žalovanému, a ten je znova vrátil prvoinstančnímu správnímu orgánu. V této souvislosti žalobce nahlédl do správního spisu, kde u č. I. 24 je připojena výše zmiňovaná obálka, a na odvolání samotném je prezentační razítko podatelny Krajského úřadu Královéhradeckého kraje s datem 13. 5. 2015 a vedle nálepka s identifikačním kódem Magistrátu města Hradce Králové, kdy mu bylo toto odvolání doručeno (15. 5. 2015). Podle žalobce není ze spisu zřejmé, kam pošta doručila podané odvolání napoprvé, a to s ohledem na adresu Československé armády 408, Hradec Králové 2. I z této skutečnosti žalobce dovozoval, že odvolání, podané dne 6. 5. 2015 k poštovní přepravě a adresované na adresu prvoinstančního správního orgánu, bylo podáno ještě v běžící odvolací době.

Při jednání krajského soudu byly ze správního spisu konstatovány obsahy podstatných listin pro rozhodnutí, a to konkrétně poučení z příkazu z č. I. 9 a 10, rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu z č. I. 17 a 18 – bylo čteno poučení účastníků o odvolání, odvolání sepsané advokátem JUDr. Ivanem Kopeckým pro žalobce, u něhož je přiložena jím zdůrazňovaná obálka s adresou Magistrátu města Hradec Králové – viz č. I. 24 a podací lístek č. I. 27, na němž uvedená adresa odpovídá obsahu adresy na zmíněné obálce.

Poté žalobce konstatoval, že ve správním spisu není žádný doklad o tom, ke kterému orgánu jeho odvolání vlastně došlo, což by bylo možno zjistit dotazem u příslušné pošty, či v knize došlé pošty u toho kterého správního orgánu.

Byť měl krajský soud skutkový stav za zřejmý, přesto za účelem vyhlášení rozhodnutí ve věci odročil jednání na den 18. 7. 2016, a to s tím, že v této mezidobě ještě učiní dotazy u orgánů veřejné správy zúčastněných na řízení, komu z nich předmětné odvolání jako prvním došlo, a to vzhledem ke zmatečnosti adresy na obálce s ním (viz výše popsané spekulace žalobce). Bylo zjištěno, tak jak ostatně plyne ze správního spisu, že odvolání žalobce bylo doručeno nejdříve na podatelnu žalovaného dne 13. května 2015 a ještě téhož dne v 15:33 hodin bylo pracovníci odboru dopravy žalovaného předáno zpět na podatelnu k vypravení Magistrátu města Hradec Králové. Zásilka s odvoláním byla vypravena následující den v 10:28 hodin a doručena prvoinstančnímu správnímu orgánu dne 15. 5. 2015. Do té doby Magistrát města Hradec Králové odvolání žalobce neobdržel. S výsledky tohoto došetření byl žalobce seznámen krátkou cestou (e-mailem). Vzal je na vědomí s tím, aby byly vzaty za důkazy, z účasti na dalším jednání se omluvil. Opětovně dodal, že poučení nebylo v souladu s § 68 odst. 5 správního řádu.

IV. Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

V přezkoumávané věci šlo o to, zda odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 8. 4. 2015, zn. P/414/2015/OS1/DvP MMHK/066103/2015, datované dnem 5. 5. 2015 a dané k poštovní přepravě dne 6. 6. 2015, tedy v poslední den odvolací lhůty, bylo podáno včas, a to s ohledem na skutečnost, že bylo zasláno a doručeno přímo odvolacímu orgánu, tedy žalovanému.

Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo žalobci doručeno dne 21. 4. 2015 a obsahovalo poučení o opravném prostředku tohoto znění: *„Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, podáním u zdejšího správního orgánu (§ 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů). Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek.“* Dále je v něm poučení ohledně způsobu počítání lhůty pro podání odvolání a jeho náležitostí.

Toto rozhodnutí napadl žalobce odvoláním datovaným dnem 5. 5. 2015, daným k poštovní přepravě dne 6. 5. 2015 a adresovaným Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, tedy přímo odvolacímu orgánu (žalovanému), přičemž jako jeho doručná adresa nebyla uvedena adresa sídla žalovaného, tedy Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, nýbrž adresa prvoinstančního správního orgánu, která je jiná. Protože dnem oznámení rozhodnutí byl 21. duben 2015, byl posledním dnem řádné odvolací lhůty den 6. 5. 2015 (viz § 83 odst. 1 správního řádu).

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že toto odvolání bylo doručeno dne 13. 5. 2015 přímo žalovanému, tedy Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, odvolacímu orgánu, ačkoliv podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Z uvedeného tak plyne, že odvolání bylo sice podáno z hlediska běhu odvolací lhůty ještě včas, nebylo však adresováno tomu správnímu orgánu, jež mělo být, tedy Magistrátu města Hradec Králové. Pokud krajský soud mluví o adresátovi, má tím na mysli toho, kdo je na písemnosti jako adresát označen, nikoliv vlastní adresu. Tomu pak přeposlal žalovaný odvolání žalobce dne 14. 5. 2015 a Magistrát města Hradec Králové je obdržel dne 15. 5. 2015, tedy v době, kdy řádná odvolací lhůta již dávno marně uplynula.

Krajský soud se neztotožňuje se žalobní námitkou, že byl žalobce v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nesprávně poučen o možnosti podat odvolání proti němu zavádějícím způsobem. Bylo by jistě vhodnější, pokud by byl v poučení účastníků přímo uveden správní orgán, u kterého se odvolání podává, ovšem i jeho specifikace formulací *„podáním u zdejšího správního orgánu“* je zcela logická a váže se k úřadu, který napadené rozhodnutí vydal. Jde ostatně o formulaci dlouhodobě zažitou a vyskytující se v celé řadě úředních vzorů rozhodnutí. Žalobce krom toho nemůže myslet vážně tvrzení, že jej k danému postupu svedlo neúplné a nesrozumitelné poučení účastníků, když mu odvolání sepisoval advokát, a z jeho záhlaví je zřejmé, že je měl zaslat Magistrátu města Hradec Králové, což o své vůli neučinil.

Zde krajskému soudu neušlo, že obdobný případ řešil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 12. 2012, č.j. 3 As 85/2012-18. Uvedl v něm k němu mimo jiné následující:

„Kasační stížnost podal žalobce (dále jen stěžovatel) z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Konkrétně namítal, že poučení obsažené v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je gramaticky velmi nejednoznačné a obsahuje i písarský překlep. Text navíc neodpovídá právním předpisům České republiky, neboť každé odvolání podle správního řádu, respektive zákona o přestupcích je přípustné, ačkoliv to správní orgán ve svém rozhodnutí rozlišuje. Stěžovatel tedy tímto rozhodnutím nebyl řádně poučen o místu podání odvolání, neboť za pojem „zdejší správní orgán“ si člověk bez právnického vzdělání či bez zkušeností ze správního řízení může dosadit právě odvolací správní orgán. Závažnost pochybení správního orgánu v této otázce krajský soud nesprávně vyhodnotil, stěžovatel proto navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu uplatněných stížních námitek a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Mezi účastníky není sporný skutkový stav, Nejvyšší správní soud tedy při svém rozhodování vycházel z výše popsaného. Při posuzování vytyčené právní otázky pak aplikoval následující ustanovení správního řádu.

Podle § 68 odst. 5 správního řádu se v poučení správního rozhodnutí uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává.

Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Podle odst. 2 v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.

Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Jak vyplývá z výše uvedených ustanovení § 68 odst. 5 a § 83 odst. 2 správního řádu, zákon chrání při uplatňování opravných prostředků účastníka tak, aby v důsledku své neznalosti práva neutrpěl v řízení újmu. Tato ustanovení naplňují jednu ze základních zásad činnosti správních orgánů uvedenou v § 4 odst. 2 správního řádu. V projednávané věci stěžovatel opakovaně tvrdí (v žalobě i v kasační stížnosti), že poučovací povinnost nebyla ze strany správního orgánu prvního stupně řádně splněna, a i když to výslovně neuvádí, pro účely stanovení odvolací lhůty se zřejmě dovolává aplikace citovaného ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu.

Nejvyšší správní soud však názor zastávaný stěžovatelem nesdílí. Poučení o možnosti podat odvolání bylo součástí rozhodnutí správního orgánu prvního stupně doručeného stěžovateli, obsahovalo všechny náležitosti podle § 68 odst. 5 správního řádu a nebylo ani v ničem nesprávné. Důvodem k prodloužení odvolací lhůty podle § 83 odst. 2 správního

řádu přitom mohou být jen objektivní vady podaného poučení, nikoliv skutečnost, že si stěžovatel jeden z bodů poučení o své újmě chybně vyložil a subjektivně ho považuje za zavádějící. K jeho tvrzení, že poučení o místu podání odvolání bylo formulováno matoucím způsobem, tak Nejvyšší správní soud pouze odkazuje na sice stručné, ale výstižné odůvodnění rozsudku krajského soudu k této otázce, s nímž se plně ztotožňuje.“

A ztotožnil se s rozsudkem krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 6. 8. 2012, č.j. 63A 3/2012-46, v němž k označení orgánu, u něhož se podává odvolání, je uvedeno mimo jiné následující:

„Krajský úřad Libereckého kraje svým ve výroku citovaným rozhodnutím ze dne 9. 1. 2012 rozhodl o odvolání P.E. proti rozhodnutí Městského úřadu v Novém Boru sp.zn: SO2-1273/2011-720/Ča ze dne 26.10.2011 tak, že podle § 92 odst. 1) z. č. 500/2004 Sb. odvolání zamítl jako opožděné. V odůvodnění svého rozhodnutí poukázal žalovaný krajský úřad na skutečnost, že se P.E. při podání odvolání neřídil poučením uvedeným v napadeném rozhodnutí. Své odvolání adresoval i podal krajskému úřadu, ač byl řádně poučen o adresátu odvolání. Tak došlo k tomu, že je sice podal k poštovní přepravě dne 21.11.2011, žalovanému bylo ale doručeno až 22.11.2011, a spolu s usnesením žalovaného bylo odvolání podáno k poštovní přepravě až dne 28.11.2011. Nebyly zjištěny ani vážné okolnosti, které by bránili odvolateli podat odvolání včas věcně a místně příslušnému úřadu. Žalovaný neshledal ani důvod k přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení a ani k obnově řízení.

(-)

Dále soud zjistil z obsahu rozhodnutí ze dne 26.10.2011, že obsahuje poučení o opravném prostředku toho znění: „ *Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k ke Krajskému úřadu Libereckého kraje, podáním u zdejšího správního orgánu. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek. Proti rozhodnutí o přestupku se může odvolat v plném rozsahu jen obviněný z přestupku.* “

Z uvedeného mohl zdejší soud spolehlivě vyvodit závěr, že dikce citovaného poučení o opravném prostředku by sice asi ne zcela vyhovovalo přísným požadavkům lingvisty na jazykovou čistotu z pohledu stylistického (jak tomu obecně bývá u stylizace úředních rozhodnutí vč. soudních), ale z jeho znění zcela zřetelně a bez odůvodněných pochybností vyplývá, a to v souladu s § 83 odst. 1) a 86 odst. 1) z.č. 500/2004 Sb: a) lhůta k podání odvolání a od kdy počíná běh lhůty, b) kdo o odvolání rozhoduje a c) ke kterému správnímu orgánu se odvolání podává. K bodu c) lze jen dále uvést, že odvoláním napadené rozhodnutí bylo vydáno Městským úřadem v Novém Boru a termín:“ podáním u zdejšího správního orgánu“ se zcela logicky (gramaticky užitím čárky) váže na úřad, který rozhodnutí vydal. Tzn., že žalobcovo tvrzení o nejasnosti poučení není zjevně opodstatněné, neboť chápat smysl poučení jinak, než jej vysvětluje žalovaný (a jak vyplývá ze smyslu věty v obecné češtině), vyložit nelze. Jinak řečeno i pro laika vyplývá z dikce poučení zcela srozumitelně, ke kterému úřadu se odvolání podává, pokud je při čtení poučení přiměřeně soustředěný a takovou míru pozornosti lze od adresáta rozhodnutí spravedlivě vyžadovat. Žalobce ale takovou pozornost poučení nevěnoval a následky své nepozornosti musí přičíst jen sám sobě.“

Bylo tak možno shrnout, že žalobce zmeškal lhůtu pro podání včasného odvolání tím, že je zaslal přímo odvolacímu orgánu – žalovanému, ačkoliv je měl podat u prvoinstančního správního orgánu. V tomto směru byl v prvoinstančním

správním rozhodnutí dostatečným způsobem poučen, avšak nedbal nejen toho, ale ani rady advokáta. Proč pak šla zásilka s odvoláním k žalovanému tak dlouho (od 6. 5. 2015 do 13. 5. 2015), o tom lze jen spekulovat. Možná právě proto, že vzhledem ke způsobu označení adresy na obálce cestovala zásilka v Hradci Králové mezi poštami PSČ 500 02 a PSČ 500 03. Pro rozhodnutí ve věci je však tato okolnost bezvýznamná. Stejně jako výše zmiňované stanovisko Ústavu pro jazyk český Akademie věd České republiky. Ostatně i z něho plyne, že informaci o tom, ke kterému orgánu se odvolání podává, bylo možno dovodit ze širšího věcného kontextu případu a že z textu nevyplývá, že by mělo být zasláno žalovanému, tedy Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje. Protože je formulace poučení „podáním u zdejšího správního orgánu“ léty obecně zažitá, jakož i vzhledem k výše uvedenému, neshledává krajský soud ani důvody k aplikaci § 83 odst. 2 správního řádu. V ostatním krajský soud odkazuje na obsah odůvodnění žalovaného rozhodnutí, neboť se s ním plně ztotožňuje. Jinak by jen jinými slovy říkal totéž.

Vzhledem k uvedenému krajský soud žalobu ve výroku I. jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Výrok o nákladech řízení

Ve věci byl úspěšný žalovaný, a proto by měl nárok na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s.ř.s. proti žalobci, který úspěch ve věci neměl. Krajský soud však nezjistil, že by žalovanému nějaké náklady řízení před krajským soudem vznikly a on je ostatně ani neuplatňoval. Proto bylo rozhodnuto o nákladech řízení, jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej

pokračování

51A 9/2015

zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 18. července 2016

JUDr. Pavel Kumprecht v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iveta Škopová